

Đốt Lá Trên Sân – Bé Ca No. 6

Burning Leaves in the Courtyard—1974
from the collection Bé Ca (Children's Songs)
EPiano

Phạm Duy
Arr. W. Hickox, 2025.12.22

Moderato ♩ = 108

1. Nếu bé yêu anh, anh _____ mời đến ở Dưới mái thô sơ, nơi _____ vườn xanh không, khói _____ mờ sắc huệ Khói trắng khói lên kỷ _____ niệm êm sân, nhớ _____ từng đóm lửa Bến nước đêm xưa, chuyển _____ đồ neo

mf

5 F **rit.** Fm **C** **a tempo** Am

cỏ Ngày thì chia nhau _____ sách đọc, mới cũ Để chiều còn ra _____ tuổi vườn, quét nhẹ Ngày nào xa xôi, _____ cũng nhỏ như bé Ngày còn mẹ cha, _____ những chiều đốt ngủ Một bài dân ca _____ ấm lòng quê cũ Ngọt ngào lời ru, _____ mỗi tình ngàn

9 Dm **C** **Am** **Dm**

lá Quét lá trên sân, vun _____ thành đồng nhỏ Bé sẽ cho anh cái _____ quyền nhóm lá Khói nhắc cho anh những _____ ngày vui khỏe Bóng dáng quê hương, những chàng trai xưa Đốt lá trên sân, khói _____ mờ cay tỏa Nước mắt rừng rừng, anh _____ nhiều mắt

13 F **rit.** Fm **C** **a tempo** Am

lửa Mặt trời đã tan _____ giữa chiều êm gió Một ngày ra đi _____ với một chiều trẻ Hình ảnh quay tó, _____ cánh đồng thơm lúa Nhạc hành quân xa _____ trên nẻo đường cổ Ngọn lửa làm anh _____ mắt mở thương nhớ Chỉ làm cho em _____ má hồng đẹp

17 C G F C

mơ
ta
them

Khói, _____ khói lên nhỏ
f

hỏi _____ Khói lên nhẹ

hỏi, _____ khói lên là

21 D D7 G F C

lời

Khói, _____ khói lên đầy
f

vội _____ Khói lên tả

tôi, _____ khói lên mù

25 rit. a tempo C

D G

khói

Khói, _____ khói lên đẹp

ngồi _____

28 1. C G7 2. C

2. Bé có biết
3. Đốt lá trên

Đốt Lá Trên Sân (Bé ca 6)

Sáng tác: Phạm Duy – 1974

1. Nếu bé yêu anh, anh mời đến ở
Dưới mái thô sơ, nơi vườn xanh cỏ
Ngày thì chia nhau sách đọc, mới cũ
Để chiều còn ra tưới vườn, quét lá
Quét lá trên sân, vun thành đồng nhỏ
Bé sẽ cho anh cái quyền nhóm lửa
Mặt trời đã tan giữa chiều êm gió
Một ngày ra đi với một chiều mờ

ĐK: Khói, khói lên nhỏ hoi
Khói lên nhẹ hoi, khói lên lả lơi
Khói, khói lên đầy vơi
Khói lên tà tơi, khói lên mù khơi
Khói, khói lên đẹp ngời

2. Bé có biết không, khói mờ sắc huệ
Khói trắng khơi lên kỷ niệm êm nhẹ
Ngày nào xa xôi, cũng nhỏ như bé
Ngày còn mẹ cha, những chiều đốt lá
Khói nhắc cho anh những ngày vui khỏe
Bóng dáng quê hương, những chàng trai trẻ
Hình ảnh quay tơ, cánh đồng thơm lúa
Nhạc hành quân xa trên nẻo đường ta

3. Đốt lá trên sân, nhớ từng đóm lửa
Bến nước đêm xưa, chuyến đò neo ngủ
Một bài dân ca ấm lòng quê cũ
Ngọt ngào lời ru, mối tình ngàn xưa
Đốt lá trên sân, khói mờ cay tỏa
Nước mắt rung rung, anh nhiều mắc cỡ
Ngọn lửa làm anh mắt mờ thương nhớ
Chỉ làm cho em má hồng đẹp thêm

Burning Leaves in the Courtyard (Children's Songs No. 6)

Phạm Duy – 1974

1. If you love me, little one, come live with me,
Beneath a humble roof, where the garden grows green.
By day we'll share our books, old and new alike,
So that in the afternoon we may water plants and sweep leaves.
We sweep the yard, gathering leaves into small piles,
And you will grant me the right to light the fire.
The sun dissolves into the gentle afternoon breeze,
One day departing into a dream-filled dusk.

Refrain: Smoke, smoke rising so softly,
Smoke drifting lightly, smoke swaying lazily.
Smoke, smoke rising full then thin,
Smoke scattering, smoke fading into the distance.
Smoke, smoke rising beautifully bright.

2. Do you know, little one, the smoke dims the hue of lilies,
White smoke stirs tender memories.
Those distant days were once as small as you,
When mother and father were there, on afternoons of burning leaves.
The smoke reminds me of strong and joyful days,
Of my homeland's silhouettes, of young men in their prime.
Images of spinning wheels, rice fields fragrant with grain,
And marching songs echoing along our long roads.

3. Burning leaves in the yard, remembering every glowing ember,
The old riverside at night, a moored ferry drifting into sleep.
A folk song warms the heart of the old village,
Sweet lullabies, loves from a thousand years ago.
Burning leaves in the yard, smoke blurring and stinging the eyes,
Tears well up—I grow shy with emotion.
The flames cloud my vision with longing and memory,
Yet only make your cheeks glow rosier and more beautiful.